

Врховниот суд на Република Северна Македонија, на Општата седница со која председаваше Претседателот на Врховниот суд на Република Северна Македонија Беса Адеми, одржана на 25.03.2024 година, согласно член 37 став 1, алинеја 1 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на РСМ бр. 96/19), член 63 став 1 и 2, член 65 став 1 од Деловникот за работа на Врховниот суд на Република Северна Македонија, одлучувајќи по Иницијативата за донесување на начелно правно мислење, поднесена од адвокат Антонио Апостолски од адвокатско друштво АПОСТОЛСКИ од Скопје, го усвои следниот:

ЗАКЛУЧОК

Иницијативата поднесена од адвокат Антонио Апостолски, преку адвокатското друштво АПОСТОЛСКИ од Скопје, за утврдување начелно правно мислење, заведена под Су-03 бр. 808/23 од 11.12.2023 година, **НЕ СЕ УСВОЈУВА**.

Образложение

Согласно член 37 став 1 алинеја 1 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на РСМ“ бр. 96/19), Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија на ден 25.03.2024 година расправаше по Иницијативата за утврдување на начелно правно мислење Су-03.бр.808/23 поднесена од Антонио Апостолски, адвокат од Скопје, а по однос на примената на Законот за амнестија.

Во Иницијативата се предлага Врховниот суд на Република Северна Македонија да донесе начелно правно мислење по однос на примената на Законот за амнестија. Подносителот образложува дека истата ја поднесува со цел Врховниот суд да заземе став по однос на наведените прашања и тоа 1. Дали Законот за амнестија се однесува на сите лица кои се обвинети во својство на таканаречени подготвувачи, односно организатори на кривично-правниот настан во Собранието на Република Северна Македонија од 27 април 2017 година или пак само за оние кои *ipso jure* и *ipso facto* вршеле службени овластувања во моментот на преземање на кривично-правните дејствија за овој настан? 2. Дали цитираната одредба од членот 1 од Законот за амнстија се однесува и се применува и за лица против кои во моментот на донесување на законската амнстија не се водела кривична постапка и во таа конотација, дали овие лица можеле да поднесат барање за амнстија, имајќи предвид дека обвинението за подготвка и организирање на настаните во Собранието од 27 април 2017 година е покренато по донесување на Законот за амнстија (20.12.2018 година) на 31.05.2019 година? 3. Дали Законот за амнстија може да се примени во конкретниот случај и за овие лица, обвинети во својство на организатори и подготвувачи на настаните од 27 април 2017 година и без утврдување на фактичката состојба по однос на дејствијата содржани во обвинението, по иста аналогија како и предметот за таканаречените извршители на дејствијата во Собранието, за кои веднаш по донесувањето на Законот за амнстија, тековната постапка била запрена без анализа на доказите?. Според подносителот потребен е став

на Врховниот суд со цел воедначеност во постапување и примената на Законот за амнестија од пониските судови.

Во конкретниот случај станува збор за предмет по кој сеуште постапува Основниот кривичен суд Скопје-Специјализирано судско одделение за организиран криминал и корупција и воедно во иницијативата подносителот не наведува и не приложува различна судска пракса, а со поднесената иницијатива всушност се бара мислење за примена на Законот за амнстија со конкретно поставени прашања, кое не е во надлежност на Врховниот суд на Република Северна Македонија.

Согласно 37 став 1 алинеја 1 од Законот за судовите е определено дека Врховниот суд на Република Северна Македонија на Општа седница утврдува начелни ставови и начелни правни мислења по прашања од значење за обезбедување на единство во примената на законите од страна на судовите во рок од три месеци, но не подолго од шест месеци по сопствена иницијатива или по иницијатива на претседател на суд или по иницијатива на седниците на судиите или судските оддели од судовите.

Поаѓајќи од цитираната законска одредба, Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија оцени дека во конкретниот случај нема невоедначена примена на законот од страна на судовите.

Имајќи го предвид горенаведеното, Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија одлучи како во изреката.

**ОПШТА СЕДНИЦА НА ВРХОВНИОТ СУД
НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА**

Претседател на Врховниот суд
на Република Северна Македонија

Беса Адеми

